

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 3To/108/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010569  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513010569.2

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného Š. L. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/78/2013 zo dňa 11.05.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. apríla 2018 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného Š. L., X.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/78/2013 zo dňa 11.05.2017, bol obžalovaný Y. L. uznaný vinným pre pokračovací zločin lúpeže v bodoch 1/, 3/ citovaného rozsudku s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v bode 1/ spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona, v bode 2/ účasníctvom podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, v bode 3/ účasníctvom podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

- v presne nezistenom čase medzi dňami 24.02.2013 a 25.02.2013 sa H. F., odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T 46/2014 z 22.04.2015, právoplatným 22.04.2015 aobž. Y. L. spoločne pred fast foodom H. na J. ceste v L. - J., dohodli na tom, že spolu lúpežne prepadnú nejaký podnik, pričom sa následne dohodli, že lúpežne prepadnú herňu M. na Y. č. XX v L. - J., po čom si interiér uvedenej herne išiel obzrieť obv. H. F. dňa 25.02.2013 vo večerných hodinách tak, že tento chvíľu v uvedenej herni hral na automatoch, neskôr, po rozdelení si úloh, a potom, čo si ods. H. F. strčil do bundy zaobstarané kladivko a ďalej ho držal pravou rukou smerom k hrudi pod bundou tak, aby imitoval, že v ruke drží pištoľ, pričom takto vošiel dňa 26.02.2013 v čase okolo 20,00 hod. rýchlym krokom do herne M. na Y. ulici č. XX v L. - J. smerom k obslužnému pultu, za ktorým stála poškodená X. E. a tejto povedal: „Daj mi peniaze!“, po čom mu táto odpovedala, že v bukse má len 5 €, následne jej zvýšeným hlasom povedal: " Daj mi tú buksu!", kde mu poškodená z obavy o svoj život a zdravie vydala peňaženku čiernej farby, s obsahom hotovosti 5 €, následne jej prikázal, aby mu dala aj telefón, čo poslúchla a vydala mu svoj mobilný telefón iJ. XS, bielej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX apo tomto obvinení H. F. z miesta činu odišiel, pričom po celý čas prepadnutia dával obv. Y. L. pozor, aby obv. H. F. nikto pri čine nevyrušil, kde po skutku sa H. F. a Y. L. stretli a rozdelili sa s olúpenými vecami tak, že obv. Y. L. s H. F. si ponechali odcudzený mobilný telefón, ktorý následne predali Z. R. za sumu 150 €, z ktorých obv. H. F. dostal 50 € a obv. Y. L. si ponechal zvyšok z uvedenej sumy, čím týmto konaním spôsobili majiteľovi herne M., E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom L., K. č. XX, škodu odcudzením hotovosti vo výške 5 €, odcudzením peňaženky sumu vo výške 10 € odcudzením mobilného telefónu spôsobili poškodenej X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., P. č. XX, škodu vo výške 300 €,

v bode 3/

- v presne nezistenom čase od 09.03.2013 do 10.03.2013 v L. na J. ceste pri autobazári C.-C. došiel obv. Y. L. za K. X., odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T 97/2013 z 04.03.2014, právoplatným 04.03.2014 a naviedol ho, aby išiel spolu s ďalšou osobou vylúpiť stávkovú kanceláriu X. na B. ulici v L., z dôvodu, že sa tam má nachádzať hotovosť cca 3000 €, z ktorých 700 € bude pre obv. Y. L., ktoré potrebuje na nákup zbraní na spáchanie ďalšej trestnej veci a zvyšok bude pre obv. K. X. a spolupáchateľa, pričom obv. Y. L. obv. K. X. bližšie inštruoval, že lúpež stávkovej kancelárie majú vykonať hneď po jej otvorení, pretože vtedy je tam najmenej ľudí, na spáchanie lúpeže majú použiť strelnú zbraň - pištoľ a inštruoval ho, ako sa majú v uvedenej pobočke stávkovej kancelárie pohybovať, kam sa majú postaviť a podobne, pričom dňa 11.03.2013 v čase asi o 14,05 hod. obvinení K. X. a E. K., odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T 97/2013 z 04.03.2014, právoplatným 04.03.2014, vošli do pobočky spol. X. spol. s r.o. na B. ulici č. X/B v L., kde obv. E. K. mal tvár zakrytú šalom a červenú mikinu a obv. K. X. mal na hlave kuklu, na tele mikinu čiernej farby a nohavice s maskáčovým vzorom a v ruke expanznú (plynovú) pištoľ striebornej farby, zn. F. H..XXAUTO, cal. 9 mm, výrobné číslo XXMXXXXX a potom ako vošli do pobočky, touto namieril na pracovníka pobočky V. J., ktorému podal igelitovú tašku a povedal: „Daj do tašky peniaze.“, čo tiež zopakoval obv. E. K., na čo sa pracovník V. J. zľakol a začal dávať do igelitovej tašky z; pokladne všetky bankovky a časť mincí, pričom mu obv. K. X. povedal, či to už pomalšie nejde a následne tiež, aby mu otvoril dvere, ktoré vedú za prepážku, že chce ísť dovnútra, avšak krátko na to mu povedal, aby mu podal tašku s peniazmi cez prepážku, čo aj V. J. urobil a túto obv. K. X. podal a následne obaja obvinení z miesta činu ušli, pričom obv. K. X. išiel za obv. Y. L. do miesta jeho trvalého pobytu na K. ulici č. X v L., povedal mu, že lúpež spravili.

Za to bol obžalovanému podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Tr. zákona uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému uložil trest nahradiť spoločne a nerozdielne spolu s K. X. a E. K., odsúdenými rozsudkom S. súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/97/2013 z 04.03.2014, právoplatným dňa 04.03.2014, poškodenej spoločnosti X. spol. s r.o., A. XX, L., IČO: XXXXXXXX, škodu v sume 255,97 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obžalovanému nahradiť spoločne a nerozdielne spolu s H. F., odsúdeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/46/2014 z 22.04.2015, právoplatným dňa 22.04.2015, poškodenej X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, L., škodu vo výške 300,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodenú X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, L., so zvyškom nároku na náhradu škody, odkázala na civilný proces.

Súčasne okresný súd postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/14/2016 zo dňa 28.01.2016, právoplatný dňa 23.02.2016, ktorým bol obžalovaný Y. L. uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c/, § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že v bode 2/

- v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste kontaktoval právoplatne odsúdených K. X. a C. R. s požiadavkou, aby vykonali lúpež v herni F. na V. ulici v L. s čím týmto súhlasili, následne dňa 02.03.2013 obv. Y. L. po tom, ako zabezpečil zatiaľ neustálené osobné motorové vozidlo zn. H. L., čiernej farby, k preprave K. X., E. K. a C. R. na miesto činu, títo z vozidla pri jazere Y. v L. vystúpili a o 04,30 hod. vošli do herne F. v L. na V. ceste č. XX, kde vykonali lúpež tým spôsobom, že K. X. ozbrojený plynovou pištoľou, bližšie neurčeného výrobcu, pristúpil ku krupierke herne V. L. so slovami: „Daj peniaze!“, zatiaľ čo právoplatne odsúdený C. R. zostal pri dverách herne a dával pozor a právoplatne ods. E. K. ozbrojený elektrickým paralyzér, ostal stáť pri návštevníčke herne F. L., na čo krupierka V. L. sa po výzve K. X. presunula k zásuvke baru, odomkla ju a K. X. podala peňaženku s hotovosťou 96,60 €, K. X. sa však opakovane dožadoval ďalšej hotovosti, so slovami: „Ešte peniaze.“, na čo mu V. L. odovzdala j druhú peňaženku s hotovosťou vo výške 323,89 €, následne K. X. požadoval ešte ďalšie peniaze v obálke a trezore, kde však už žiadne peniaze neboli a preto všetci traja herňu F. opustili a následne sa stretli pri tom istom motorovom vozidle, ktoré ich na miesto činu doviezlo a v ktorom sedel obv. Y. L., ktoré mu

K. X. odovzdal celú ulúpenú hotovosť, čím takto spôsobili poškodenej spoločnosti R. lotérie a.s., R. Y. č. XX, L., škodu vo výške 420,49 €.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 11.05.2017 sa týka aj spoluobžalovaného V. L., ktorý bol týmto istým rozsudkom postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v bode 1/ citovaného rozsudku. V tejto časti nadobudol rozsudok okresného súdu právoplatnosť dňom 27.05.2017.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný Y. L.. Odvolanie obžalovaného smeruje proti výroku o vine, aj proti výroku o treste a bolo odôvodnené prostredníctvom obhajcu obžalovaného.

Z dôvodov odvolania vyplýva, že sa obžalovaný nestotožňuje s výrokom o vine, nakoľko vykonaným dokazovaním nebola jeho vina preukázaná v takom rozsahu, ako to odôvodňuje okresný súd. Myslí si, že bol odsúdený za niečo, čo neurobil a za skutky, ktorých sa nedopustil. V tejto trestnej veci vykonávali dokazovanie postupne tri senáty, z tohto dôvodu sa dokazovanie stalo neprehľadným a vznikli prieťahy, na ktoré obžalovaný doplatil.

Vo vzťahu ku skutku 1/ obžalovaný zdôrazňuje, že sa ho nedopustil tak, ako mu je kladené za vinu. Okresný súd nebral do úvahy okolnosti svedčiace v jeho prospech. S odstupom času zistil, že v okolí herne sa nachádza 12 bezpečnostných kamier, čiže táto lokalita je permanentne monitorovaná. Znamená to, že ak by si mal dopredu toto miesto prezrieť, bol by na týchto kamerách zachytený a takýmto dôkazom by mohla polícia s radosťou spochybniť všetky jeho tvrdenia. Okresný súd nevyhodnotil správne ani tú skutočnosť, že odsúdený F. postupne zoslaboval svoje tvrdenia voči obžalovanému a vo svojej výpovedi na súde ho už neusvedčoval tak, ako je to uvedené v rozsudku. Z výpovedí spoluobvinených vyplynulo, že obžalovaný bol v čase skutku už oblečený v domácom oblečení, v ktorom sa pohyboval v byte, mal iba kraťasy a na nohách kroksy, pričom v tomto oblečení by v zimnom počasí asi ťažko vydržal.

Keď sa aj s chalanmi bavili, že či by sa niečo dalo prepadnúť, boli to len také silácke reči, na ktorých sa zasmiali, pobavili.

V súvislosti so skutkom pod bodom 2/ rozsudku si obžalovaný uvedomuje, že jeho pozícia je sťažaná, nakoľko už bol za tento skutok odsúdený a prijal uložený trest. V konaní pred Okresným súdom L. V vôbec nebolo brané do úvahy, že Okresný súd Bratislava III ho odsúdil iba za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, pretože nebolo preukázané u neho navádzanie na lúpenie so zbraňou. Tvrdenia spoluobvineného R. o tom, že mali ísť po lúpeži na vopred dohodnuté miesto, kde ich obžalovaný čakal v novom H. triedy S, je úplne nelogické, nakoľko on ako 20 ročný chalan, by sa k takémuto autu nemohol nikdy dostať. Všetky dôkazy, ktoré v tejto veci obžalovaný v prípravnom konaní navrhoval mu boli odmietnuté, pričom sa nimi dalo preukázať, že bol v rozhodujúcom čase za svojím kamarátom na inom mieste.

Skutok pod bodom 3/ je podľa obžalovaného takisto nepreukázaný. Súd ani v tomto prípade neakceptoval jeho obranu, že sa s priamymi páchatelmi skutku nemohol stretnúť pri autobazári C. auto, lebo bol v tom čase na stanovačke pri G.. Je samozrejmé, že toto miesto aj opustil, ale rozhodne sa nezúčastnil žiadneho delenia úloh. Stanovačka sa organizovala v čase od 7 do 10 marca, v období jarných prázdnin, a za prítomnosti viacerých svedkov obžalovaný vtedy odovzdal svojej priateľke k sviatku MDŽ víno a dezert. Do tohto obdobia spadá aj riešenie určitých finančných záväzkov, ktoré mal voči obžalovanému K. X., konkrétne išlo o pôžičku 350,-Eur. Práve počas spomenutej stanovačky sa rozhodol obžalovaný požiadať X. o vrátenie peňazí. Kvôli tomuto mali spolu konflikt. Až 11.03. mu X. vrátil časť dlžoby vo výške 150,-Eur. Obžalovaný vo vzťahu k tomuto skutku zdôrazňuje to, že E. K. sa na stanovačke vôbec nenachádzal, čo potvrdil v rámci konfrontácie. V závere dáva obžalovaný do pozornosti, že výpovede X., K. a R. sú diametrálne odlišné, z čoho je zrejmé, že voči nemu klamú. S lúpežou nemá nič spoločné a X. využili iba to, že mu mal vrátiť peniaze a zatiahol ho do niečoho, čo nespáchal.

Vzhľadom na uvedené argumenty žiada, aby bol vo všetkých skutkoch oslobodený.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný prevzal predvolanie na verejné zasadnutie dňa 23.03.2018 čoho dôkazom je ním podpísaná doručka. Na verejné zasadnutie sa nedostavil, pričom obhajca obžalovaného prítomný na verejnom zasadnutí predložil krajskému súdu písomné prehlásenie obžalovaného, v ktorom dáva súhlas, aby sa verejné zasadnutie dňa 10.04.2018 konalo v jeho neprítomnosti, len za prítomnosti jeho obhajcu. Podpis obžalovaného na tomto prehlásení je overený notárom.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného v celom rozsahu zotrval na argumentoch, ktoré vyplývajú z dôvodov podaného odvolania. Pre prípad, že by sa odvolací súd s dôvodmi odvolania nestotožnil, navrhol trest uložený obžalovanému primerane znížiť.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry označila prvostupňový rozsudok za správny a zákonný a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súdom prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správny záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 168 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko okresný súd v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, tu sa súd prvého stupňa správne opiera predovšetkým o výpovede obžalovaného V. L., svedkov K. X., E. K., H. F., X. E., U. K. a závery znaleckých posudkov, prípadne dôkazy listinného charakteru.

Vychádzajúc z výpovedi obžalovaného Y. L., tento spáchanie skutku, ku ktorému došlo v dňoch 24.02.2013 až 25.02.2013 v celom rozsahu poprel a nevedel sa vyjadriť ani k účasti bývalého obžalovaného V. L.. Takisto poprel spáchanie skutku zo dňa 09.03.2013 až 10.03.2013 z dôvodu, že sa nemohol spôsobom opísaným v skutku stretnúť so spoluobžalovanými, pretože bol v tom čase na stanovačke, odkiaľ iba dvakrát odbehol domov. Keď aj pôvodne v prípravnom konaní uvádzal, že bol v kritickom čase s kamarátom a nejakým cudzincom v R., nebola to pravda, čo si uvedomil až neskôr lebo si spomenul, že v tom čase sa uskutočnila spomenutá stanovačka. To, čo tvrdili X. a K. je podľa obžalovaného klamstvo. Keď sa aj s X. stretol, bolo to preto, že išli spolu hrať do herne.

Obžalovaný V. L. poprel svoju účasť na skutku, ktorý mu je kladený za vinu a ktorého sa mal dopustiť spoločne s H. F. a Y. L. v dňoch 24.02.2013 až 25.02.2013. V tomto období mal obžalovaný Y. L. pokazené auto a preto ho vozieval. F. viezol tiež, avšak nevedel, že sa chystá nejaká lúpež. O stanovačke obžalovaného Y. L. nevedel.

Účasť obžalovaného Y. L. v súvislosti so spáchaním skutku v stávkovej kancelárii X. (skutok zo dňa 09.03.2013 až 10.03.2013) je popísaná svedkom K. X., ktorý potvrdil, že deň alebo dva pred lúpežou sa stretol pri autobazáre C.-C. s obžalovaným Y. L., ktorý mu oznámil, že v stávkovej kancelárii bude väčšie množstvo peňazí. Z utŕžených peňazí si obžalovaný plánoval nechať 700-800,-Eur a zvyšok si mali rozdeliť K. X. s ďalším komplicom. Obžalovaný pri tomto rozhovore určil rozdelenie úloh a spôsob vykonania lúpeže. V rámci tohto rozhovoru bola aj reč o použití zbrane. Sám obžalovaný povedal, že najlepšie bude urobiť to so zbraňou, avšak nepovedal akou. Podľa svedka sa stanovačka, o ktorej hovorí obžalovaný, uskutočnila v inom termíne.

Svedok okrem toho uviedol, že týmto spôsobom už jednu lúpež vykonali a bolo to v okrese Bratislava III, išlo o herňu F. K samotnému priebehu lúpeže v stávkovej kancelárii X. svedok uviedol, že do priestorov kancelárie prišiel on spolu s K., pričom K. stál pred prevádzkarom a svedok si od neho pýtal peniaze. Prevádzkarovi podal cez okienko tašku a súčasne na neho mieril zbraňou. Zbraň kúpil K. v obchode H.. Spolu získali 250,-Eur, z toho išlo 150,-Eur obžalovanému L..

Skutočnosti uvádzané svedkom K. X. potvrdzuje v rámci svojej výpovede aj svedok E. K.. Rovnako sa zmieňuje o tom, že obžalovaný Y. L. im poskytol informáciu o väčšom množstve peňazí v stávkovej kancelárii, z ktorých si on robil nárok na 700,-Eur a zvyšok si mali rozdeliť ostatní. Úlohy pri tomto skutku určil obžalovaný L. a spomínal v tejto súvislosti aj zbraň. J. skutku naozaj došlo aj k použitiu zbrane, ktorá bola plynová a zakúpil ju sám svedok. Informácie o väčšom množstve peňazí sa nepotvrdila, pretože tam bolo oveľa menej peňazí. Obžalovanému odovzdali 150,-Eur. Rovnako ako svedok K. X., ani svedok E. K. nemal žiadne informácie o účasti obžalovaného na stanovačke.

Pri uznaní viny za skutok v bode 1/ napadnutého rozsudku vychádzal súd prvého stupňa aj z výpovede bývalého spoluobžalovaného H. F., vypočutého v procesnom postavení svedka. Menovaný svedok potvrdil svojou výpoveďou, že sa s obžalovaným Y. L. bavili o lúpeži, pričom zo začiatku to bolo v rovine srandy. V deň lúpeže prišli obaja pred herňu s názvom M. a L. mu povedal, že lúpež má spraviť svedok, pretože je chudší a bude lepšie bežať. V aute, ktorým sa dovezli bol s nimi ešte V. L., ale ten ich na miesto iba priviezol. Svedok mal so sebou kladivko, ktoré zobral buď z auta alebo z bytu. Pracovníčke herne niečo povedal, už si nepamätá čo, ona mu dala peňaženku a potom odišiel. Dala mu aj telefón, ale nespomína si, či to bolo dobrovoľne alebo si ho od nej pýtal. Kladivko, ktoré mal so sebou, však nepoužil. Z herne utekal v smere k svojmu bydlisku a potom prezvonil L., aby sa stretli. Svedok okrem toho potvrdil, že bol v spomínanej herni aj večer pred skutkom, ale nevedel si s istou spomenúť, či si bol iba zahrať alebo si obzrieť priestor.

Skutočnosti uvádzané svedkom H. F. čiastočne potvrdzuje svojou výpoveďou aj pracovníčka v herni M. svedkyňa X. E., ktorá vypovedala, že do herne prišiel vo večerných hodinách dňa 25.02.2013 chlapec, ktorý si vypýtal peniaze a telefón. U. ho, že tam chodieval aj predtým. Keď si od nej pýtal peniaze alebo peňaženku, pôvodne si myslela, že si robí randu a reagovala najskôr tak, že mu dá 5,-Eur, pýtal si tieto peniaze a keď videl, že sa hrá s telefónom, povedal jej, aby mu dala aj telefón. Peňaženku mu svedkyňa vydala na základe toho, že dostala postupne strach, keď si všimla, že má niečo v ruke pod bundou, predpokladala, že to je zbraň, ale nevidela ju.

Z výpovede svedka U. K. vyplýva, že stanovačka prebiehala od 07.03.2013 do 10.03.2013 a objavil sa na nej aj Y. L.. Svedok vedel s určitou istotou uviesť, že všetky tri dni tam spal H. X., bolo tam viacero ľudí, nepamätá si presne zostavu, ktorá sa tam stretla vie, že tam boli postavené dva stany.

Ku skutku, ktorý sa mal odohrať dňa 11.03.2013 v stávkovej kancelárii X. bol v prípravnom konaní vypočutý v procesnom postavení V. J., ktorý uviedol, že v uvedený deň prišli v popoludňajších hodinách do pobočky dvaja muži, ktorí mali na sebe mikiny s kapucňami, kapucne mali na hlave a mali na hlave aj kukly. Postavili sa pred pult a jeden z nich na neho mieril pištoľou striebornej farby. Potom mu obaja povedali, aby im dal peniaze. Muž v čiernej mikine mu podal cez sklo igelitovú tašku a povedal „daj do tej tašky peniaze“. Svedok sa zľakol, dal do tašky všetky bankovky a časť mincí. Potom čo im odovzdal tašku s peniazmi z pobočky odišli. V taške bolo spolu 255,97 Eur.

Čo sa týka obhajobných tvrdení obžalovaného, ktoré vyplývajú z obsahu jeho výpovede pred súdom, ako aj z výpovede v prípravnom konaní, tieto nebolo možné akceptovať, nakoľko obrana obžalovaného bola dostatočne spoľahlivo vyvrátená ostatnými vykonanými dôkazmi. Aj v rámci vykonaných konfrontácií, zotrvali bývalí spoluobžalovaní na svojich pôvodných výpovediach a podstatné okolnosti priebehu skutkov popisujú zhodne.

- ku skutku v bode 1/ prvostupňového rozsudku

Z účasti na spáchaní na tomto skutku je obžalovaný Y. L. usvedčovaný výpoveďami svedka H. F., ktorý uvádza, že sa na spáchaní lúpeže vopred s obžalovaným Y. L. dohodol. Sám Y. L. určil, že priamo na mieste má skutok vykonať H. F., ktorý je chudší a rýchlejšie beží. Tak, ako to uvádza svedok H. F. namiesto ich spolu s obžalovaným dovezol V. L., pričom z výpovede H. F. nie je možné zistiť, či mal V. L. vedomosť o tom, čo sa bude diať. I. obžalovaného bolo podľa svedka F. bolo obzerať a dávať pozor, či niekto nejde. Aj keď spočiatku ich rozhovor bol v rovine nevinné zábavy, neskôr podľa svedka jednoznačne došlo k vážnym úvahám o tom, že skutok v herni vykonajú. Je možné pripustiť, že správanie svedka H. F. na mieste činu bolo mierne chaotické alebo ťažšie čitateľné, keďže ani pracovníčka herne zo začiatku nechápala o čo ide, neskôr sa však svedok jasne vyjadril a donútil poškodenú prostredníctvom hrozby zbraňou naplniť jeho požiadavku, aby mu odovzdala peniaze. R. F. tak, ako sa s obžalovaným Y. L. vopred dohodol, zbral so sebou kladivko, ktoré poškodenej priamo neukázal, ale držal ho v ruke pod bundou, čo ona podľa vlastného vyjadrenia bez problémov zaregistrovala a tento moment navodil u nej strach.

- ku skutku v bode 2/ prvostupňového rozsudku

Obrana obžalovaného je v prípade tohto skutku postavená na tvrdení, že sa nemohol podieľať na lúpežnom prepadaní, nakoľko sa v čase, keď sa mal s K. X. dohovárať o skutku, sa nachádzal na stanovačke, ktorá bola na G. v J.. Dôkazy, ktoré boli vykonané za účelom preverenia obrany obžalovaného umožňujú prijať záver, že táto stanovačka sa v období od 07.03.2013 do 10.03.2013 skutočne zrealizovala, avšak nebol produkovaný dôkaz, ktorý by potvrdil obranu obžalovaného, že sa na tomto mieste nachádzal nepretržite. Podľa výpovedí svedkov ho na tejto akcii viacerí zazreli, sám obžalovaný uvádza, že dvakrát z miesta odišiel a išiel domov. To, že počas stanovačky prespal doma potvrdzuje aj matka obžalovaného A. L.. S prihliadnutím na miesto, kde sa stanovačka konala (časť mestskej časti L. - J.) a miesto kde malo dôjsť k dohode o spáchaní skutku, nie je možné prijať záver, že je účasť obžalovaného na stanovačke definitívne prekážkou, aby s mohol na určitú dobu z tohto miesta vzdialiť a ocitnúť sa na hodinu-dve na inom mieste, ktoré je od miesta stanovačky vzdialené maximálne päť kilometrov.

Okrem vyššie uvedených argumentov upriamuje aj odvolací súd na ostatné dôkazy vykonané k tomuto skutku, predovšetkým výpovede páchatelov v procesnom postavení svedkov. Výpovede K. X. a E. K. sa v zásadných bodoch zhodujú, pričom obaja uvádzajú konkrétne informácie, ktorými disponoval obžalovaný Y. L. už v čase keď preberali spôsob spáchania lúpeže, dohadovali miesto, čas a spôsob jej vykonania.

Pre úvahy o nejakých zisťovacích dôvodoch (údajné nevyplatené dlhy), prípadne o pomste zo strany spomenutých svedkov, nie sú k dispozícii žiadne relevantné dôkazy. Súčasne s tým, ako títo dvaja svedkovia usvedčujú z protiprávneho konania obžalovaného Y. L., súčasne si rovnaké dôsledky

privodzujú sami sebe. Vzhľadom na uvedené zistenia nebolo možné akceptovať obranu obžalovaného, táto vyznieva nepresvedčivo, z dôvodu, že je vyvrátená ostatnými vykonanými dôkazmi.

Pre úplnosť krajský súd uvádza, že na dôvody uvedené v odvolaní obžalovaného, ktoré sa vzťahujú ku skutku, pre ktorý už bol uznaný vinným Okresným súdom Bratislava III, nebolo možné vôbec prihlíadať, nakoľko výrok o vine už nadobudol právoplatnosť a okolnosti spáchania skutku už nebolo možné v tomto konaní dokazovať.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, zohľadňujúc s rovnakou starostlivosťou okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, dospel krajský súd k identickému záveru ako aj súd prvého stupňa a konštatuje, že obžalovaný Y. L. naplnil svojim konaním opísaným v bode 1/ všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. X písm. c/ Tr. zákona. Medzi obžalovaným a H. F. došlo ku vzájomnej dohode o podstatných náležitostiach skutkovej podstaty zločinu lúpeže tým, že sa dohodli o spôsobe, akým sa má H. F. zmocniť peňazí, aké prostriedky na to použije, pričom obžalovaný aj napriek tomu, že do vnútra herne nevstúpil, participoval na spáchaní skutku tým, že spoločne s F. na miesto prišiel, určil, že do vnútra pôjde F., ktorý lepšie beží a bezprostredne po jeho spáchaní sa znovu stretli a podelili si peniaze.

Rovnako bolo preukázané, že obžalovaný L. vedel o použití kladivka a tiež vedel, že F. si ho naozaj vzal so sebou. Nie sú teda dané žiadne pochybnosti o opodstatnenosti uznania závažnejšieho spôsobu konania v zmysle § 138 písm. a/ Tr. zákona, ktorým je spáchanie trestného činu so zbraňou. V zmysle § 122 ods. 3 Tr. zákona je trestný čin spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

V prípade skutku pod bodom 3/ prvostupňového rozsudku bolo okresným súdom správne ustálené, že obžalovaný naplnil zákonné znaky účastníctva vo forme návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona. X. je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ten, kto v inom vzbudí rozhodnutie spáchať trestný čin. V posudzovanom prípade obaja páchatelia, svedkovia K. X. a E. K. zhodne uvádzajú, že prvotný impulz vyšiel od obžalovaného, ktorý jasne pred nimi definoval, v akom objekte má byť lúpež vykonaná, uviedol, prečo práve tam, aký je sledovaný cieľ a dohoda s páchatel'mi zahŕňala aj použitie zbrane, ktorú zabezpečil a pri páchaní skutku použil E. K..

V súvislosti s úvahami súdu prvého stupňa, ktoré sa týkajú právnej kvalifikácie konania obžalovaného Y. L. je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysvetlil, čo ho viedlo k záveru, že skutky v bodoch 1/ a 2/ obžaloby podanej na Okresný súd Bratislava V dňa 26.08.2013, teda skutky zo dňa 10.03.2013 a 25.02.2013, tvoria spolu so skutkom zo dňa 02.03.2013, pre ktorý bola podaná obžaloba na Okresný súd Bratislava III, čiastkové útoky jedného pokračovacieho zločinu lúpeže z časti spolupáchatel'stvom a z časti účastníctvom, z časti spáchaným so zbraňou v zmysle § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona.

Odvolací súd za účelom objasnenia situácie považuje za nevyhnutné uviesť, že skutky zo dňa 25.02.2013, 02.03.2013 a 10.03.2013 boli všetky spáchané skôr, ako bolo obžalovanému Y. L. dňa 18.03.2013 doručené uznesenie o vznesení obvinenia za skutok spáchaný dňa 25.02.2013. Je nutné súhlasiť s tým, že všetky tri čiastkové útoky vykazujú znaky skutkovej podstaty toho istého trestného činu, konkrétne zločinu lúpeže podľa § 188 Tr. zákona. Súčasne je však zjavné, že v prípade čiastkového útoku zo dňa 25.02.2013 je obžalovanému kladené za vinu, že sa spoločným konaním podieľal na spáchaní žalovaného zločinu, teda vystupuje v pozícii spolupáchatel'a. V ďalšom prípade - čiastkový útok zo dňa 02.03.2013, bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným vo forme účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c/ k § 188 ods. 1 Tr. zákona. V poslednom čiastkovom útoku zo dňa 10.03.2013 bolo konanie obžalovaného kvalifikované vo forme účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Z týchto údajov je zrejmé, že obžalovaný nevystupuje vo všetkých troch čiastkových útokoch ako páchatel' resp. spolupáchatel', ale sčasti je iba účastníkom na spáchanom trestnom čine.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona za pokračovací trestný čin sa považuje ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania

a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Z citovanej zákonnej definície podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyplýva, že podmienkou spáchania určitého trestného činu formou pokračovacieho trestného činu je okrem splnenia iných zákonných náležitostí zistenie, že vo všetkých čiastkových útokoch vystupuje obžalovaný v pozícii páchatel'a resp. spolupáchatel'a. Táto podmienka nie je splnená ak v niektorých čiastkových útokoch je obžalovaný „iba“ účastníkom. Z charakteristiky účastníka uvedenej v § 21 ods. 1 Tr. zákona možno vyvodíť, že účastník sa na dokonanom trestnom čine alebo jeho pokuse nikdy nezúčastňuje, čiže trestný čin v pravom slova zmysle nepácha, ale iba konaním odlišným od konania páchatel'a prípadne spolupáchatel'a presne stanoveným spôsobom prispieva či už ako organizátor, návodca, objednávateľ alebo pomocník. Ako už bolo naznačené, pri účastníctve je dôležité, že účastník na trestnom čine neparticipuje priamo. Táto činnosť nie je spoločným konaním, ani netvorí článok reťaze, ktorý je nevyhnutný na spáchanie trestného činu. Napriek tomu, že sa na trestnú zodpovednosť účastníka vzťahujú v zásade ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, zároveň platí, že účastníkom na dokonanom trestnom čine alebo pokuse môže byť len ten, kto nie je páchatel'om alebo spolupáchatel'om.

Opierajúc sa o uvedené teoretické východiská nie je možné ani ďalej uvažovať a hľadať splnenie ďalších podmienok uvedených v § 122 ods. 10 Tr. zákona, ktorými sú preukázané objektívna a subjektívna súvislosť. Odvolací súd na tomto mieste znovu pripomína, že pri subjektívnej súvislosti musí byť preukázaný jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Splnenie tejto zákonnej podmienky je pri zistení odlišných foriem účasti na jednotlivých čiastkových útokoch vylúčené.

Okresný súd sa bližšie zistenými okolnosťami pri svojom rozhodovaní vôbec nezaoberal, a po prijatí záveru, že v spomenutých troch prípadoch ide o jeden pokračovací zločin lúpeže, pristúpil k prijatiu navrhovaného výroku, ktorým je uloženie spoločného trestu v súlade s § 41 ods. 3 Tr. zákona. Vzhľadom k tomu, že neobstojí z dôvodov vyššie naznačených odvolacím súdom, posúdenie konania obžalovaného Y. L. ako pokračovacieho trestného činu, nebolo možné stotožniť sa ani s uložením spoločného trestu za súčasného zrušenia výroku o vine ako aj výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému Y. L. z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/14/2016 z 28.01.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.02.2016. Krajský súd bol však pri svojich úvahách zásadným spôsobom limitovaný jedným zo základných princípov odvolacieho konania, ktorým je zákaz „reformatio in peius“ vyjadrenom v ustanovení § 322 ods. 3 Tr. poriadku, keďže odvolanie v tejto veci bolo podané iba obžalovaným Y. L., teda je odvolaním podaným v jeho prospech.

Za predpokladu správneho posúdenia konania obžalovaného vo forme samostatných skutkov, v závislosti od zistenej formy účastníctva na trestnom čine, prípadne spáchania skutku formou spolupáchatel'stva, by bolo toto právne posúdenie pre obžalovaného nepriaznivejšie v porovnaní s právnym posúdením, ktoré prijal súd prvého stupňa. Podľa názoru krajského súdu je vždy výhodnejšie posúdenie akejkoľvek trestnej činnosti obžalovaného formou pokračovacieho trestného činu ako právne posúdenie, ktorým sa dospeje k záveru, že ide o samostatné skutky, z ktorých každý vykazuje znaky žalovaného trestného činu.

V tomto konkrétnom prípade by teda pripadalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody postupom podľa § 42 Tr. zákona pri rešpektovaní zásad upravených pre ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zákona. Rešpektujúc už skôr spomínaný princíp zákazu zmeny k horšiemu, by v rámci rozhodovania na odvolacom súde musel byť uložený obžalovanému trest v rovnakej výmere, ako bol uložený súdom prvého stupňa, resp. trest miernejší. Z tohto dôvodu nebol daný priestor na nápravu chyby, ktorej sa dopustil súd prvého stupňa. Keďže by bolo zmenou v neprospech už právne posúdenie ako samostatných skutkov, je nadbytočné viesť úvahy o prípadnom uložení súhrnného trestu, nakoľko jeho uložením by sa iba deklarovalo porušenie tejto zásady.

V rámci úvah o treste odvolací súd preskúmal postup okresného súdu pri vyhodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 36, 37 Tr. zákona. V tomto smere nebolo zistené žiadne pochybenie, nakoľko súd prvého stupňa správne ustálil, že u obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Pri konštatovaní vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona vychádzal okresný súd z rozpätia trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 2 Tr. zákona, ktoré je od sedem do dvanásť rokov.

Vo vzťahu k výmere uloženého trestu krajský súd uvádza, že trest vo výmere osem rokov, teda trest iba o jeden rok prevyšujúci dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 2 Tr. zákona, je adekvátnou a zákonnou sankciou vzhľadom na všetky zistené okolnosti na strane obžalovaného, ako aj okolnosti prípadu. Vo vzťahu k osobe obžalovaného je namieste zdôrazniť, že pred spáchaním skutkov, ktoré sú predmetom tohto konania (resp. konania na Okresnom súde Bratislava III 3T/14/2016) nebol obžalovaný odsúdený za inú trestnú činnosť. Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného však vyplýva, že sa opakovane vo veľkom počte dopúšťa priestupkov na úseku dopravy, z čoho možno vo všeobecnosti vyvodzovať jeho nezodpovedný prístup k rešpektovaniu právnych noriem a nedisciplinované správanie. Za významný fakt, ktorý bol pri úvahách o výške trestu braný do úvahy, je potrebné považovať to, že v prípade prejednáwanej trestnej činnosti ide o závažnú trestnú činnosť násilného charakteru, ku ktorej malo dôjsť viacerými útokmi a podiel obžalovaného, ktorým prispel k spáchaniu tejto trestnej činnosti je zásadného významu.

Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedá kritériám uvedených v § 34 ods. 4, ods. 5 Tr. zákona. Dostatočne zohľadňuje spôsob spáchania trestného činu, jeho následok a osobu obžalovaného.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu uloženého trestu, zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strážením podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, je odôvodnené zistením, že obžalovaný nebol pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Pri preskúmaní výroku o náhrade škody odvolací súd nezistil žiadne chyby, ktoré by viedli k rozhodnutiu o jeho úprave. Skutkový stav pre ustálenie rozsahu spôsobenej škody je spoľahlivo preukázaný, nároky boli včas a zákonným spôsobom uplatnené a správne bolo rozhodnuté aj pokiaľ ide o formu záväzku a spôsob, akým sú jednotliví páchatelia zaviazaní plniť.

Opierajúc sa o vyššie uvedené úvahy, rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.